

bar situation – end dengang, da venstrefløjsoppositionen havde magten.

Hvis der virkelig var tale om noget, der strider mod menneskerettighedserklæringen, kan jeg slet ikke forstå, hvorfor disse partier og disse personer ikke bare indbringer sagen for byretten eller landsretten, alt efter hvad retsplejeloven foreskriver. Det er sådan, at Menneskerettighedskonventionen i 1992 blev indarbejdet i dansk lov, og der er således alle muligheder for at køre de sager. Men sagen er jo, at alle selvfølgelig godt ved, at man vil tabe dem, og derfor fører man politik ved at henvise til de her pseudovidenskabelige organer. Det synes jeg, for at sige det sådan som man siger det der, hvor jeg bor, er træls.

Må jeg så ikke sige, at jeg faktisk synes, at der bortset fra alt det trælse er mange gode ting at sige om Europarådet. Jeg synes, at Europarådet netop har sin utrolige styrke i at være det eneste organ, hvor man samler alle de europæiske demokratier. Det er så at sige der, hvor hele den demokratiske familie i Europa kan holde familiefest – for at sige det sådan lidt folkeligt – netop fordi man mødes i en åbenhjertig, men også forpligtende dialog. Det er der, man kan drøfte alle spørgsmål. I sidste uge, hvor stort set hele delegationen var af sted, havde vi mange spændende sager på dagsordenen.

Jeg synes, det er vigtigt, at man respekterer de forskelligheder, der er landene imellem, sådan at også temaer, der for os måske virker lidt mærkelige at tage op, kan blive drøftet. Der var f.eks. en stor debat om resolutionen om retten til abort, hvor selvfølgelig særlig de katolske lande havde, hvad jeg vil kalde særstandpunkter. Jeg synes, det er væsentligt, at man kan diskutere migration og alle de ting, som selvfølgelig berører spørgsmålene om en retsstat, demokrati og menneskerettigheder i Europa.

Når det er sagt, vil jeg også give hr. Mogens Jensen ret i, at den ikke bare mest kendte, men nok også den væsentligste institution i hele Europarådets arbejde, selvfølgelig er Menneskerettighedsdomstolen. Det er der, man i sidste instans kan påberåbe de eventuelle krænkelser af menneskerettighederne, som finder sted. Jeg synes, at vi skal være åbne omkring, at Danmark jo et par gange er blevet dømt. Mest kendt er nok blødersagen og Hauschildt-sagen, hvor vi har rettet ind og ændret vores retsplejelov efter det.

Jeg synes, det er fornuftigt, at man har et fælles organ, hvor alle borgere i Europa og dermed altså ikke bare alle borgere i EU, men alle borge-

re i hele Europa kan komme med deres andragender. Jeg er fuldstændig enig i betragtningen om, at vi skal have nedbragt den sagspukkel, der i øjeblikket hober sig op.

Jeg glæder mig over, at Dumaen efter valget i december formodentlig ser mere positivt på protokol 14, end den gamle gjorde. Jeg var selv valgobservatør i Rusland og fulgte processen, og der er ingen tvivl om, at Rusland er et land, som for en stor dels vedkommende gerne vil demokratiet, men stadig væk har en lang række børnesygdomme. Landet er selvfølgelig som alle andre i øvrigt præget af sin historie, kultur, den sociale situation osv.

Den anden ting, som man må pege på er meget, meget væsentlig i Europarådets arbejde, er selvfølgelig netop monitoreringen, som jeg også tror at hr. Mogens Jensen var inde på, altså det forhold at man i særdeleshed holder øje med de demokratiske valg, der foregår i en lang række af de østeuropæiske lande.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi sender et signal til særlig oppositionspartierne i de østeuropæiske lande, som jeg forstår hr. Mogens Jensen nærer en stor velvillighed over for at værne om, om, at de ikke er glemte. På trods af at EU til stadighed forsøger at bygge sin egen menneskerettighedsdagsorden op, forsøger at lave et charter om grundlæggende rettigheder, forsøger at overtage hele det arbejdsfelt, som sådan set tilkommer Europarådet, er vi altså nogle, der interesserer os for forholdene i de her lande og interesserer os for, at demokratiet skal udvikle sig.

Når jeg har sagt det, er jeg også nødt til at sige, på trods af at vi har brugt 5 timer af vores torsdag her på at diskutere Lissabontraktaten, at netop artikel 6 i Lissabontraktaten er hjemmelsgrundlaget for, at EU som det første nonterritoriale medlem overhovedet fremover skal kunne blive medlem af Menneskerettighedskommissionen, og at Chartret om grundlæggende rettigheder i stk.2 får samme juridiske gyldighed som traktaterne. Jeg må indrømme, at jeg betragter det som et stort problem, at den enhed, som Europarådet hidtil har udgjort, netop når det handler om at værne om demokrati, retsstatsprincipper og menneskerettigheder, nu skal brydes. Jeg betragter det som et stort problem, at EU nu forsøger at opbygge en alternativ organisation til Europarådet og Menneskerettighedsdomstolen.

Når Lissabontraktaten træder i kraft, bliver det sådan, at Menneskerettighedskonventionen og Chartret om grundlæggende rettigheder kan